

на - ша Ти с' је - ди - ни тек.

2. Господе! прим' се сам стада,
 Ког' Ти сам пасти знаш свагда;
 Ко лута каж' му правца Твог,
 Ко двоји царство, казни тог;
 Искушенику буди у помоћ,
 Видјелом својим разведри му ноћ.

3. Укроти вучију пакост!
 Овцама дај лавску храброст,
 Што на пут лажни зађе там'
 Приведи к' себи опет сам.
 Тако нас к' себи скупи уједно!
 Кад ли ће бити све стадо једно?

15. ВЕРНИ ПАСТИР

(На глас бр. 33. 36. 51. и 205.)

1. { Ви - ди - те ли Бож' - јим по - љем,
 За ов - чи - це ка - ко с' тру - ди,

Где - но хо - да па - стир благ?
По - ка - зу - је кр - вав траг?

Па - стир - ска му та па - ли - ца, Нов жи - во - ту

да - је сјај, От - ку - плје - но Њег' - во ста - до

У ви - дје - лу сад је, знај.

2. Једна овца, залутала, Ал Он хити срцем рад,
Остављајућ' цело стадо, - Да ту једну нађе тад;
Па к'о верни добри Пастир, На руке је прима Он,
Недопушта да пропадне, Већ је води стаду свом.
3. За добријем тим Пастиром, Као што је Христос Спас,
Пођите ви чеда људска, Слушајте Му радо глас;
Он нека вас упућује, И приводи к' стаду свом,
Пут је Његов пут к' радости, Ко му следи, благо том!
4. Желите ли Христу говет', Познајте Га да је Спас,
Буд'те овце ви Његове, Јер Он проли крв за вас. -
О Господе, Твоју пашу, И студенац дај ми Твој.
Кроз радости и жалости, Ти ме води Спасе мој!

16. ПОЈАЊЕ

(На глас број 184.)

1. { Слав-но л' је Тво - јом ов - чи - цом по -
На зем - љи ве - ћег ста - ња не мож'

ста - ти, И у ми-ло-сти тог Па - сти - ра
би - ти Нег' без об-зи-ра сад Спа - су сле -